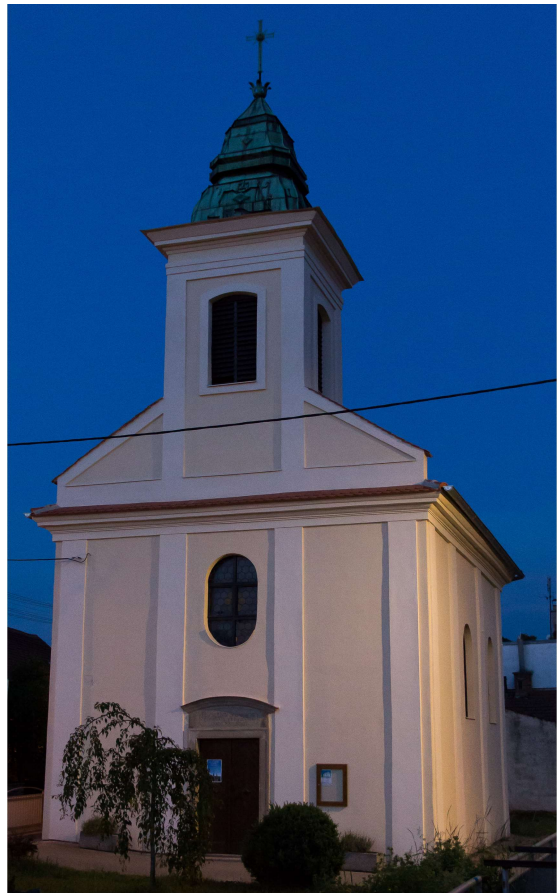

POPIS KOSTELA A KAPLE V TROUBSKU

Troubsko 2016

Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Troubsku

Historie kostela a farnosti

Popis kostela

Okolí kostela (vpředu) a průčelí

Předsíň kostela

Chrámová loď (vlevo)

Kněžiště (presbytář)

Kaple sv. Kříže

Chrámová loď (vpravo)

Kůr (kruchta)

Věž

Okolí kostela (další)

Historie kostela a farnosti

V okolí kostela bylo v minulosti zjištěno středověké osídlení s vykopávkami (hroby a keramika) z 11. - 14. století. Je tedy možno předpokládat, že zde na kopci kolem starého kostelíka stávala původní troubská osada, což se však nedá historicky přesně doložit. Původní kostel, který byl pravděpodobně z raného středověku v románském slohu, měl údajně vchod na jižní stranu ke Střelcím.

První písemná zmínka o farnosti pochází z roku 1329, kdy byla fara v Troubsku pod patronátem brněnské kolegiátní kapituly, založené roku 1296. Její členové tuto faru spravovali buď přímo nebo prostřednictvím vikářů. Jako držitelé fary jsou známi světští (diecézní) kněží - roku 1346 Ozuckrai (?), roku 1378 Bučko a roku 1384 Jan Buchlovic (Buchlovius). Mezi roky 1401 a 1406 držel faru brněnský kanovník Mikuláš, v letech 1431 a 1434 se uvádí jako farář Jan a roku 1436 Michal jako správce zdejšího kostela. Roku 1466 se uvádí výslovně, že „*zdejší farní kostel Nanebevzetí Panny Marie spravuje s papežským svolením augustiniánský kněz Vilém z Kolína, současně arcijáhen brněnský, světicí biskup olomoucký a titulární biskup nikopolský*“. Roku 1521 je tu znám farář Jakub a mezi roky 1535 a 1538 ještě Tomáš.

Biskup Vilém z Kolína (1393 - 1482) se narodil v Brně, ale jeho předkové pocházeli z Kolína nad Rýnem. Vilém se stal členem augustiniánského řádu, poté byl světicím biskupem olomouckým (1442 - 1482) a titulárním biskupem nikopolským (se sídlem v Brně). Stal se také arcijáhnem brněnským a z tohoto titulu spravoval i faru v Troubsku. Spolupracoval v Brně také s františkánským mnichem - kazatelem Janem Kapistránem.

V 16. století přechází patronátní právo kostela na světskou vrchnost, konkrétně na Matyáše Munku z Ivančic, který byl od roku 1542 držitelem troubského panství. Z této doby pochází náhrobní kámen jeho syna Martina Munky v boční kapli sv. Kříže. Druhý Matyášův syn Jan, který byl v té době také správcem statků brněnského kláštera dominikánek (herburský, později jezuitů), přešel pod vlivem své druhé manželky k evangelické (česko-bratrské) víře. Následkem toho vývoje byly z kostela odstraněny všechny cenné předměty, sochy svatých i zvony a ve farnosti byli ustanoveni česko-bratrští kazatelé. Z nich jsou známi Matyáš Holomúcký v letech 1574 - 1578 a Jakub Petrocellinus roku 1600. Podobná situace byla v té době ovšem v naprosté většině farností na Moravě i v Čechách. Od té chvíle se vytrácí jakékoliv další zmínky o farní správě v Troubsku, i když čeští bratři zde byli pravděpodobně až do roku 1624. Obnovené zřízení zemské roku 1628 uzákonilo opět jako jediné povolené náboženství katolické, trvalo však ještě velmi dlouho, než se farní správa, ve válkách a náboženských převratech zcela rozvrácená, vrátila do obvyklých kolejí.

Roku 1633 oznámil dočasně ustanovený správce farnosti v sousedních Střelicích kartuziánský kněz Christophor (Kryštof) olomoucké biskupské konzistoři, že „*Troubská fara, tak dlouho od kacírů zmítaná, je nyní bez pastýře a úplně zničena; majitelé panství Troubského a Rosického ji připojili k Rosické a berou z ní desátek sami; poněvadž však současný majitel panství, Jan hrabě z Verdenbergu, je katolíkem, bylo by opět možno dát do Troubska samostatného duchovního pastýře nebo zřídit filiálku blízkých Střelic, kam obyvatelé Troubska stejně docházejí na bohoslužby*“.

Troubská farnost byla však oficiálně obnovena teprve roku 1687, kdy smlouvou z 2. května 1687 mezi olomouckou biskupskou konzistoří a Jiřím Hausperským z Fanálu, pánem v Rosicích a Troubsku, došlo k jejímu opětovnému zřízení prostřednictvím zajištění náležitého materiálního vybavení pro potřeby farnosti.

Z důvodu pravděpodobné zchátralosti a potřeby většího kostela byl v polovině 18. století původní středověký kostel zbořen a vystavěn kostel současný. Stavba probíhala v letech 1746 - 1758 pod patronátem Anny Cecilie ze Sekenbergu, majitelky troubského zámku a panství. Kostel byl stavebně dokončen v roce 1758 (vysvěcen byl však už 28. října 1753 tehdejším děkanem brněnské kolegiální kapituly), práce na vnitřním vybavení však probíhaly i později (oltáře, obrazy, kazatelna, zvony, bohoslužebné náčiní a oděvy). K definitivnímu slavnostnímu vysvěcení kostela došlo až 17. října 1779 (po založení brněnského biskupství roku 1777). Světitelem byl první brněnský biskup Matyáš František hrabě Chorinský z Ledské (1720 - 1786), který byl biskupem brněnským 1777 - 1786, předtím světícím biskupem královéhradeckým, olomouckým a proboštem brněnské kolegiální kapituly.

Správné datum vysvěcení kostela 17. října 1779 (současně 21. neděli po sv. Duchu) uvádí farní kronika. Historik Řehoř Wolný (1793 - 1871) však má ve svých prvotních pramenech datum 17. září 1779, zatímco ve vlastním díle Kirchliche Topographie von Mähren (Díl 2, Brněnská diecéze, svazek 1, 1856) je uvedeno datum 17. března 1779, což přebírají i všechna pozdější díla.

Ve věži kostela býval různý počet zvonů, nejvíce čtyři. Během času však došlo k jejich rekvizicím v obou světových válkách 1917 a 1942 a následně k jejich obnově. Původní, dřevěným šindelem krytá věž vyhořela po zásahu bleskem 16. července 1785. Až roku 1796 byla nákladem majitelky panství Marie Cecilie ze Sekenbergu postavena nová věž s měděnou krytinou. Měděná krytina z věže a střechy kostela byla rovněž zrekvírována v roce 1918.

Za 2. světové války měla německá armáda umístěnou na věži kostela hlídku a kolem kostela stály německé tanky. Proto byl kostel ostřelován a dostal nejméně 50 zásahů granátem. Všechny válečné škody se však v následujících letech podařilo odstranit. Události připomínala nábojnice umístěná v malém výklenku nad vchodem do kostela, která byla odstraněna při poslední úpravě vnějšku kostela.

Kostel byl mnohokrát v minulosti opravován z vnitřku i vnějšku. Nejvýznamnější opravy proběhly v letech 1826, 1849, 1884, 1910 - 1911, 1923 - 1924, 1945 - 1946, 1970 - 1971, 1984, 1995. Instalace elektrického osvětlení kostela se uskutečnila v roce 1930, nového zářivkového osvětlení v letech 1959 - 1960, elektrického vytápění (infrazářiče) v roce 1970 a akumulčního vytápění v roce 1986.

Řada troubských farářů od obnovení farnosti:

- 1687 - 1690 Jindřich Lokaides
- 1690 - 1692 Řehoř Jan Kocourek
- 1692 - 1702 Bernard Jan Kočár
- 1702 - 1705 Antonín Jiří Ježek
- 1705 - 1715 Jan Richtelhuber

1715 - 1741 Jan Kočík
1741 - 1756 Josef Jan Janda
1756 - 1782 Jan Pavel Dohnal
1782 - 1824 Jan Michal Kuchelmeister
1825 - 1844 Jan Rossmanith
1844 - 1880 Dominik Pokorný
1880 - 1902 Eduard Malušinský
1902 - 1919 Ignát Zháněl
1919 - 1922 Metoděj Škvařil
1922 - 1959 Edvard Gryc (1876 - 1966, byl rovněž konsistorním a biskupským radou, děkanem modřickým a arciknězem brněnským)
1959 - 1990 Jaroslav Hrůza
1990 - 1997 Miroslav Parajka
1997 - 2002 Jan Kovář
2002 - 2014 Tomáš Mikula (současně děkan rosický)
od 2014 František Koutný (současně děkan rosický)

Od roku 1784 působili ve farnosti i kaplani (kooperátoři). V letech 1798 - 1809 bydleli kaplani na základě nadace Marie Cecilie ze Sekenbergu na troubském zámku, s úkolem vést také bohoslužby v zámecké kapli Neposkvrněného Početí Panny Marie, která měla v té době i právo účasti veřejnosti. Od roku 1810 sídlili kaplani opět společně s farářem na faře. Celkem je zde známo 50 působících kaplanů; posledním byl Oldřich Mífek (1948 - 1959).

Popis kostela

Okolí kostela (vpředu) a průčelí

1. Socha sv. Floriána

2. Socha sv. Jana Nepomuckého

Pískovcové sochy sv. Floriána (patrona Bosonoh) a sv. Jana Nepomuckého (patrona Popůvek) nechala zhotovit počátkem 19. století Marie Cecilie ze Sekenbergu (1731 - 1806), tehdejší majitelka troubského zámku a panství a dcera zakladatelky farního kostela Anny Cecilie ze Sekenbergu (1702 - 1777). Obě sochy původně stávaly na starém kamenném mostě přes potok u troubského zámku. Po úpravě potoka a přestavbě mostu byly roku 1958 přeneseny k troubskému kostelu. Obě sochy restauroval roku 1892 Václav Beck, sochař a kameník v Prostějově (1867 - 1930), což připomíná nápis *V. Beck v Prostějově* na podstavci obou soch. Znovu byly sochy restaurovány roku 1979.

3. Kamenný kříž před vstupem do kostela

Kamenný kříž nechal zhotovit roku 1828 František Doležal, rychtář části Troubska příslušné k panství řeckovickému, jako náhradu předchozího 12 let starého, ale už zchátralého dřevěného kříže. Na kříži je tento nápis:

18 28
O JežIssI k CtI tWe
kříž tento z LáskI zDe
gest zhotoWIi DaL
frantIssek DoLežaL
Uděl nám při smrti
kříže obegmutj.
Amen.

Velká písmena dávají v římských číslicích letopočet 1828 (W=VV=10).

4. Mozaikové obrazy na průčelí

Roku 1932 byly do průčelí kostela zasazeny dva mozaikové obrazy: uprostřed patronka kostela Panna Maria Korunovaná, nad ní výše ještě býval obraz s monstrancí, který však byl v dubnu 1945 na konci 2. světové války následkem ostřelování věže kostela zničen. Již roku 1935 byly doplněny další čtyři mozaiky, znázorňující patrony jednotlivých obcí: patron Bosonoh - sv. Florián (žil ve 3. - 4. století, vlevo dole), patron Popůvek - sv. Jan Nepomucký (asi 1345 - 1393, vlevo nahoře), patron Ostopovic - sv. Jan Křtitel (předchůdce Pána Ježíše, vpravo dole) a český zemský patron - sv. Václav (asi 907 - 935, jako zástupce Všech svatých, patronů troubské kaple). Všechny obrazy jsou dílem firmy Jana Říhy z Brna.

Vlevo vedle vchodu do kostela se nachází na fasádě tmavě vymalovaný kříž s letopočtem 1779 na paměť slavnostního posvěcení kostela. Ještě v roce 1908 je však doložen ve farní kronice také nápis nad hlavním vchodem s letopočtem MDCCLVIII, připomínajícím rok dostavění kostela 1758.

Předsíň kostela

5. Lurdská jeskyně

Lurdská jeskyně (vpravo v předsíni) byla zřízena roku 1940. Scéna představuje zjevení Panny Marie v Lourdech ve Francii roku 1858. Dřevěné polychromované sochy Panny Marie a klečící sv. Bernardetty pocházejí z dříve rakouského (nyní italského) jižního Tyrolska, v kostele jsou již od roku 1886.

6. Tabule s historií a popisem kostela od P. Mífka

Na stěně před Lurdskou jeskyní je umístěna tabule se stručným popisem historie kostela, kterou nechal zhotovit P. Oldřich Mífek (1921 - 1993, kaplan v Troubsku 1948 - 1959, pak farář ve Vranově u Brna). Tento popis, ačkoliv je graficky úpravný, není zcela přesný, ani v současné době již plně aktuální. V dolní části tabule je zobrazen erb Sekenbergů: pták sýkora a loď s pěti sudy.

7. Socha sv. Terezie Ježíškovy

V předsíni kostela vpravo je dřevěná polychromovaná socha sv. Terezie Ježíškovy (z Lisieux, 1873 - 1897) asi z 1. třetiny 20. století.

8. Upomínka na Pannu Marii Vranovskou

Na vstupních dveřích do hlavní lodi je kovová destička s poněkud neumělou rytinou zobrazující Pannu Marii Vranovskou z roku 1882, připomínající také Neposkvrněné Početí. Vranov u Brna patřil k častým cílům farních poutí troubských farníků.

Chrámová loď (vlevo)

9. Sochy Ježíše Krista s trnovou korunou a sv. Josefa s dítětem Ježíšem

Dřevěné polychromované sochy Ježíše Krista s trnovou korunou a sv. Josefa s dítětem Ježíšem se nacházejí nalevo pod kůrem, pocházejí z přelomu 19. - 20. století (1887, resp. 1891).

10. Oltářní obraz sv. Cecilie

Obraz sv. Cecilie na vedlejší oltáři je dílem Josefa Sterna (1716 - 1775), významného barokního malíře pocházejícího z Grazu (Štýrského Hradce). Působil v mnoha brněnských kostelích i jinde na Moravě. Sv. Cecilie (žila ve 2. - 3. století po Kr.) je znázorněna u varhan ve společnosti anděla. Je považována za patronku hudebníků, byla i patronkou zakladatelky kostela Anny Cecilie ze Sekenbergu, jejíž podobu má údajně připomínat.

V dolní části oltáře malý obraz sv. Jana Sarkandra (1576 - 1620) od pražského malíře Kamila Hlubučka (nar. 1964) nahradil původní obraz jiného námětu odcizený z kostela roku 1993.

11. Cyklus obrazů křížové cesty

Cyklus 14 obrazů zastavení křížové cesty (olej na plátně) pochází z roku 1855 od neznámého autora. Obrazy byly restaurovány v 70. letech 20. století.

Vlevo v lodi:

- I. Pilát odsuzuje Ježíše na smrt
 - II. Ježíš bere kříž na svá ramena
 - III. Ježíš padá poprvé pod křížem
 - IV. Ježíš potkává svou matku
 - V. Šimon z Cyreny kříž Ježíši nese
 - VI. Veronika podává roucho Ježíši
 - VII. Ježíš padá podruhé pod křížem
- (Zastavení VIII - XIV naproti)*

12. Socha sv. Barbory

Socha sv. Barbory ve štku s bílou polychromií, která se nachází vlevo na vedlejším oltáři, je dílem Ondřeje Schweigla (1735 - 1812), významného barokního umělce, pocházejícího z rodiny brněnských sochařů. Působil v mnoha brněnských kostelích i jinde na Moravě. Sv. Barbora (žila ve 3. - 4. století) je patronkou horníků, jejími atributy jsou kalich a meč.

13. Oltářní obraz sv. Josefa

Obraz sv. Josefa na vedlejším oltáři je dílem Josefa Sterna (1716 - 1775), významného barokního malíře pocházejícího z Grazu (Štýrského Hradce). Působil v mnoha brněnských kostelích i jinde na Moravě. Sv. Josef, pěstoun Pána Ježíše, je znázorněn ve společnosti dítěte Ježíše.

V dolní části oltáře malý obraz sv. Cecilie od pražského malíře Kamila Hlubučka (nar. 1964) nahradil původní obraz jiného námětu odcizený z kostela roku 1993.

14. Socha sv. Apolonie

Socha sv. Apolonie ve štku s bílou polychromií, která se nachází vpravo na vedlejším oltáři, je rovněž dílem Ondřeje Schweigla (1735 - 1812). Sv. Apolonie (žila ve 3. století) je patronkou při bolestech zubů, jejími atributy jsou zubařské kleště.

Na tento oltář se v době vánoční staví jesličky, pořízené v letech 1891 - 1892 z tehdy rakouských (nyní italských) jižních Tyrol.

Kněžiště (presbytář)

15. Kazatelna s reliéfem a deskami s Desaterem

Kazatelna je zdobena zlaceným reliéfem zobrazujícím setkání Krista se Samaritánkou u Jakubovy studny. Nad kazatelnou se nachází plastika s dvěma anděly držícími dvě desky s Desaterem (první deska 1. - 3., druhá deska 4. - 10. přikázání). Kazatelna pochází pravděpodobně z doby dokončení kostela (3. čtvrtina 18. století).

16. Sakristie

Nad sakristií se nachází okno do oratoře.

Nad vchodem do sakristie býval obraz sv. Vavřince, odcizený z kostela v roce 1993.

17. Vitrážové okno v presbytáři - sv. Anna s dítětem Marií

Malé vitrážové okno vlevo v presbytáři znázorňuje sv. Annu s Pannou Marií jako dítětem. Bylo darováno roku 1923 Josefem a Annou Melounovými.

18. Socha sv. Tomáše, apoštola

Socha sv. Tomáše, apoštola, ve štuky s bílou polychromií, která stojí vlevo za hlavním oltářem, je dílem Ondřeje Schweigla (1735 - 1812), významného barokního umělce, pocházejícího z rodiny brněnských sochařů. Působil v mnoha brněnských kostelích i jinde na Moravě. Sv. Tomáš apoštol má atributy kopí a knihu. Byl patronem manžela zakladatelky kostela Anny Cecilie ze Sekenbergu - Tomáše Jana Sekory ze Sekenbergu. *Na základě chybného popisu se dříve předpokládalo, že se jedná o sochu sv. Ambrože, biskupa.*

19. Hlavní oltář s obrazem Neposkvrněného Početí Panny Marie

Hlavní oltář pochází pravděpodobně z doby dokončení kostela (3. čtvrtina 18. století), byl vícekrát renovován. Uprostřed je svatostánek (tabernákl), po stranách dvě dřevěné pozlacené sochy andělů - cherubínů. Nad svatostánkem se nachází malý obraz Neposkvrněného Početí Panny Marie od neznámého autora a symbol Božího Beránka.

Po stranách oltáře stávaly v letech 1886 - 1924 sochy Bolestné Panny Marie a Panny Marie Lurdské ve skleněných skříních (roku 1924 byly tyto skříně ze soch odstraněny, Panna Maria Lurdská později umístěna v Lurdské jeskyni).

Za hlavním oltářem býval zavěšován v postním období (od Popeleční středy do Bílé soboty) velký postní obraz, znázorňující Krista na kříži a skupinu osob, které stály pod křížem (Panna Maria, Maria Magdalena a sv. Jan Evangelista). Obraz byl namalován olejem na plátně brněnským malířem Janem Ondřejem Gebhardtem roku 1828. *Bližší údaje o činnosti tohoto malíře nejsou známy. Jediná zmínka o jeho díle pochází z roku 1842, mimo to Řehoř Wolný uvádí, že roku 1852 restauroval zdejší Sternovy oltářní obrazy.*

20. Hlavní oltářní obraz Nanebevzetí Panny Marie

Hlavní oltářní obraz Nanebevzetí Panny Marie je dílem brněnského barokního malíře Josefa Stubenbecka. Pochází pravděpodobně z doby dokončení kostela (3. čtvrtina 18. století). *Bližší údaje o činnosti tohoto malíře nejsou známy (jediná zmínka o jeho díle pochází z roku 1844, byl označen také jako tvůrce oltářního obrazu Neposkvrněného Početí Panny Marie v zámecké kapli v Troubsku).* Nad obrazem se nachází plastika Nejsvětější Trojice - Bůh Otec jako Stvořitel, Syn Boží jako Vykupitel a nad nimi Duch svatý v podobě holubice; po stranách dva andělé.

21. Socha sv. Augustina, biskupa

Socha sv. Augustina, biskupa, ve štuky s bílou polychromií, která se nachází vpravo za hlavním oltářem, je rovněž dílem Ondřeje Schweigla (1735 - 1812). Sv. Augustin, biskup (žil ve 4. - 5. století) má atributy biskupskou berlu a srdce. Byl patronem Augustina Sekory, otce Tomáše Sekory, rytíře ze Sekenbergu a tchána Anny Cecilie ze Sekenbergu, zakladatelky kostela.

22. Vitrážové okno v presbytáři - sv. Josef s Ježíškem

Malé vitrážové okno vpravo v presbytáři znázorňuje sv. Josefa s Ježíškem. Bylo darováno roku 1923 Josefem a Annou Melounovými.

23. Obětní stůl a ambon

Obětní stůl a ambon doplňují interiér od 70. let 20. století na základě požadavků nové liturgie po 2. vatikánském koncilu. Současně byla odstraněna mříž dělicí do té doby hlavní loď od presbytáře. Původně se zde nacházela kamenná balustráda, která byla v roce 1960 nahrazena kovovou, částečně pozlacenou mříží. Část této mříže byla použita pro zabezpečení hlavního vchodu uvnitř kostela.

24. Lampa věčného světla

Lampa věčného světla je umístěna na konzole v orientálním stylu.

25. Obraz sv. Judy Tadeáše

Obraz sv. Judy Tadeáše se nachází nad vchodem do kaple sv. Kříže.

Kaple sv. Kříže

26. Kaple sv. Kříže

Kaple sv. Kříže bývá nazývaná také kaplí Božího hrobu. O Velikonocích v době od Zeleného čtvrtku do Bílé soboty zde bývá umístěn Boží hrob. Pod kaplí se nachází krypta s rakvemi a ostatky zakladatelů kostela - Tomáš Jan ze Sekenbergu, Anna Cecilie ze Sekenbergu, Marie Cecilie ze Sekenbergu, pravděpodobně také nástupce Marie Cecilie - Leopold ze Sekenbergu († 1810). Vchod do krypty je až na malý průduch zazděn. Nad kaplí bývala (podobně jako na protější straně) oratoř, která byla zrušena při úpravě kaple v roce 1952.

Socha Panny Marie Bolestné s mrtvým Ježíšem

Dřevěná polychromovaná socha Panny Marie Bolestné se nachází vpravo ode dveří. Pochází z dřívě rakouského (nyní italského) jižního Tyrolska. Dříve byla v chrámové lodi; v kostele je již od roku 1886.

27. Náhrobní kámen Tomáše Jana ze Sekenbergu

Mramorový náhrobní kámen je umístěn v kapli vlevo od vchodu z chrámové lodi. Tomáš Jan Sekora ze Sekenbergu († 3. 3. 1740, ve věku 55 let), syn Augustina Sekory, pocházel z bohatého selského rodu Sekorů v Syrovicích. Od roku 1714 měl po 20 let v nájmu židlochovické panství. Dodával také potřeby v tureckých válkách do Bělehradu. Roku 1733 byl povýšen do šlechtického stavu a roku 1734 do stavu rytířského (s přídomkem ze Sekenbergu). Roku 1735 získal koupí od Františka Říkovského z Dobřic zámek a panství v Troubsku. V horní části náhrobního kamene je zobrazen erb Sekenbergů: pták (sýkora) a loď s pěti sudy. Pod erbem je latinský nápis:

*HAC URNA
ILLUSTRES TECUNTUR CINERES
NOBILIS AC GENEROSI
D. THOMÆ IOANNIS
DE SEKENBERG.
S.R.I. EQUITIS
DOMINI IN STRUTZ & C
QUEM MORS OCULIS
NON ANIMIS
SUBDITORUM ERIPUIT.
VIXIT ANNOS LV
ET ABIIT AD SUPEROS
DIE III. MARTII
MDCCXL*

*Pod tímto přikrovem
kryje se popel
vznešeného a urozeného
pána Tomáše Jana
ze Sekenbergu
rytíře Sv. Říše Římské,
pána v Troubsku,
kterého smrt očím,
ne však duším
poddaných uloupila.
Žil 55 let
a odešel k Nejvyššímu
dne 3. března
1740*

28. Náhrobní kámen Martina Munky

Náhrobní kámen je umístěn v kapli vlevo od oltáře sv. Kříže. Martin Munka († 1571) byl synem majitele zámku v Troubsku Matyáše Munky († 1560) pocházejícího z vladyckého rodu z Ivančic a bratrem pozdějšího majitele Jana Munky († 1606). Roku 1558 byl uváděn jako student luteránské univerzity v Lipsku.

Tento náhrobek ze světlého kamene pochází ještě ze zdejšího původního kostelíka. Koncem 19. století se však nacházel nad vchodem do sklepa v blízkém domku hrobařově a poslední řádek jeho nápisu byl zazděn.

V horní části náhrobního kamene je zobrazen erb rodu Munků: pták (holub) a šestipaprsková hvězda. Pod erbem je nápis:

*Leta od Narozeny Sina
Bozyho tiszczeho Pietisteho
Sedmdesateho Prwnyho U-
mrzel gest Urozeny Wladi-
ka Pan Martin Munka z
Eywanczicz tuto gest pocho-
wan a odpoczywa az ho pan
buh k wieczny slawie wzbuditi raczi*

29. Oltář sv. Kříže

Oltář sv. Kříže se skládá ze sousoší Krista na kříži a skupiny osob, které stály pod křížem (Panna Maria, Maria Magdalena a sv. Jan Evangelista) ve štuku s bílou polychromií.

30. Náhrobní kámen Anny Cecilie a Marie Cecilie ze Sekenbergu

Mramorový náhrobní kámen je umístěn v kapli vpravo od vchodu z chrámové lodi. Anna Cecilie ze Sekenbergu († 7. 5. 1777, ve věku 75 let), vdova po Tomáši ze Sekenbergu, byla majitelkou zámku a panství v Troubsku (Troubsko, Popůvky, Ostopovice) a zakladatelkou kostela (1740), nedožila se však jeho slavnostního vysvěcení v roce 1779.

Často se udává nesprávné datum úmrtí Anny Cecilie - 1787 (uvádí i Řehoř Wolný) nebo 1789. Správné datum však dokládá kromě tohoto náhrobku i výpis z matriky zemřelých.

Marie Cecilie ze Sekenbergu († 1. 12. 1806, ve věku 75 let), jediná dcera Anny Cecilie a Tomáše ze Sekenbergu byla původně řeholnicí starobrněnského kláštera cisterciáček, poté dědičkou zámku a panství v Troubsku. Zabezpečila dokončení stavby kostela a jeho slavnostní vysvěcení v roce 1779. Byla také zakladatelkou kaple Všech svatých v Troubsku (1795) i zámecké kaple Neposkvrněného Početí Panny Marie v Troubsku. V letech 1775 - 1776 nechala postavit také kapli sv. Augustina ve svých domovských Syrovicích. Roku 1799 nechala vytvořit od sochaře Ondřeje Schweigla sochu Bolestné Panny Marie s Kristem, která stávala na Dlouhém mostě přes řeku Svratku na Starém Brně a po jeho přestavbě roku 1837 byla přenesena ke kostelu sv. Leopolda (milosrdných bratří), kde nyní stojí vlevo od vchodu (s nápisem připomínajícím Marii Cecilii ze Sekenbergu, paní v Troubsku).

Na náhrobním kameni jsou dva latinské nápisy:

*HAC SUB URNA QUIESCIT
MUNTIFICENTISSIMA ÆDIFICATRIX
HUIUS ECCLESIAE.
PERILL. ANNÆ CÆCILIAE DE SEKENBERG
DIGNA NOBILITATE, PIA, MORIBUS ORNATA,
PAUPERIBUS LARGA.
OBIIT DIE VII. MAII MDCCLXXVII.
ÆTATIS ANNORUM LXXV.*

*HIC CINERES PERILL. EJUS FILLÆ
MARIÆ CÆCILIAE DE SEKENBERG
SIMILI MATRI SUÆ.
QUÆ OBIIT DIE I. DECEMBRIS MDCCCVI
ÆTATIS ANNORUM LXXV.
NUTRIAT ANGELICIS, HANC DEUS IPSE CIBIS*

*Pod tímto příkrovem odpočívá
nejštedřejší zakladatelka
tohoto kostela
velejasná Anna Cecilie ze Sekenbergu,
hodná vznešeností, zbožná, mravy ozdobená,
chudým štedrá.
Odešla dne 7. května 1777.
Věku let 75.*

*Zde popel velejasné její dcery
Marie Cecilie ze Sekenbergu
podobné své matce,
která odešla dne 1. prosince 1806.
Věku let 75.
Kéž žíví andělskými tuto Bůh sám chleby.*

31. Kamenná křtitelnice

Kamenná křtitelnice pochází z přelomu 18. - 19. století. Skládá se z kamenného sloupu a nádoby s víkem, na němž plastická výzdoba znázorňuje křest Pána Ježíše sv. Janem Křtitelem. Nad nimi se vznáší Duch svatý v podobě holubice. Na současné místo byla přenesena z chrámové lodi v roce 1952.

Chrámová loď (vpravo)

32. Socha sv. Floriána

Socha sv. Floriána ve štku s bílou polychromií, která se nachází vlevo na vedlejším oltáři, je dílem Ondřeje Schweigla (1735 - 1812), významného barokního umělce, pocházejícího z rodiny brněnských sochařů. Působil v mnoha brněnských kostelích i jinde na Moravě. Sv. Florián (žil ve 3. - 4. století) byl římským vojákem na území dnešního Rakouska. Je patronem hasičů, jeho atributy jsou kopí, hořící dům a nádoba s vodou.

33. Oltářní obraz sv. Antonína Paduánského

Obraz sv. Antonína Paduánského na vedlejším oltáři je dílem Josefa Sterna (1716 - 1775), významného barokního malíře pocházejícího ze Štýrského Hradce. Působil v mnoha brněnských kostelích i jinde na Moravě. Sv. Antonín Paduánský byl řeholníkem řádu františkánů (1195 - 1231). *V dolní části oltáře malý obraz sv. Ludmily (asi 860 - 921) od pražského malíře Kamila Hlubučka (nar. 1964) nahradil původní obraz jiného námětu odcizený z kostela roku 1993.*

34. Socha sv. Vendelína

Socha sv. Vendelína ve štku s bílou polychromií, která se nachází vpravo na vedlejším oltáři, je rovněž dílem Ondřeje Schweigla (1735 - 1812). Sv. Vendelín (žil v 6. - 7. století) byl poustevníkem a pastevcem. Je patronem pastýřů, jeho atributy jsou pastýřská hůl a dvě ovce u nohou.

35. Oltářní obraz sv. Tekly

Obraz sv. Tekly na vedlejším oltáři je dílem Josefa Sterna (1716 - 1775), významného barokního malíře pocházejícího ze Štýrského Hradce. Působil v mnoha brněnských kostelích i jinde na Moravě. Sv. Tekla (žila v 1. století po Kristu) je znázorněna s andělem, který jí přináší chléb, u nohou jí leží lev.

V dolní části oltáře malý obraz sv. Agáty od pražského malíře Kamila Hlubučka (nar. 1964) nahradil původní obraz jiného námětu odcizený z kostela roku 1993.

36. Cyklus obrazů křížové cesty (2. část)

Cyklus 14 obrazů zastavení křížové cesty (olej na plátně) pochází z roku 1855 od neznámého autora. Obrazy byly restaurovány v 70. letech 20. století.

Vpravo v lodi:

VIII. Ježíš těší plačící ženy jeruzalémské

IX. Ježíš padá potřetí pod křížem

X. Ježíš ze šatů svlečen

XI. Ježíš na kříž přibit

XII. Ježíš umírá na kříži

XIII. Ježíš z kříže sňat

XIV. Ježíš do hrobu vložen

(Zastavení I - VII naproti)

37. Sochy sv. Anny s dítětem Marií a Panny Marie Královny

Dřevěné polychromované sochy sv. Anny s dítětem Marií a Panny Marie Královny se nacházejí napravo pod kůrem, pocházejí z přelomu 19. - 20. století (1892, resp. 1887).

Kůr (kruchta)

38. Vitrážové okno na kůru - sv. Matouš

Velké vitrážové okno vlevo na kůru znázorňuje sv. Matouše, apoštola, patrona celníků. Bylo darováno pravděpodobně počátkem 20. století Matoušem a Františkou Čoupkovými z Bosonoh.

39. Vitrážové okno na kůru - sv. Františka Římská

Velké vitrážové okno vpravo na kůru znázorňuje sv. Františka Římskou (1384 - 1440). Bylo darováno pravděpodobně počátkem 20. století Matoušem a Františkou Čoupkovými z Bosonoh.

40. Varhany

Původní varhany pocházely z roku 1753, v období úřadu faráře Jana Pavla Dohnala, kdy byl kostel provizorně vysvěcen děkanem brněnské kapituly. Roku 1826 byla provedena oprava varhan varhanářem Františkem Želivským. Roku 1847 byly staré varhany z kostela odstraněny, znovu opraveny, přestavěny a roku 1849 přeneseny do kaple v Troubsku.

Nové varhany byly postaveny jako desetirejstříkové roku 1847 brněnským varhanářem Františkem Harbigem (1780 - 1862). Varhany byly zprovozněny na svátek patronky kostela Nanebevzetí Panny Marie 15. srpna 1847, kdy na ně bylo poprvé hráno. Roku 1888 byly opravovány brněnským varhanářem Filipem Komínkem (1831 - 1898).

Během 1. světové války bylo z varhan ve farním kostele zrekvírováno 28 cínových píšťal. Roku 1920 byl jejich počet opět doplněn náhradou zinkovými píšťalami a zároveň došlo i k celkové opravě varhan Janem Mudrochem (1871 - 1962), varhanářem z Tišnova (další opravy provedl v letech 1927 a 1938). V letech 1955 - 1956 byl pořízen elektrický pohon varhan (do té doby byl jejich pohon manuální - šlapací).

Roku 1980 byla provedena oprava varhan - vyčištění píšťal, naladění a rozšíření počtu rejstříků (registrů). Byl pořízen nový měch a některé staré, červotočem zničené dřevěné píšťaly byly zaměněny za kovové. Poslední oprava varhan s částečnou výměnou píšťal se uskutečnila v roce 2003.

Na varhanní skříni nahoře se nacházejí tři sádrové sošky andělů - hudebníků. Roku 1993 byla odcizena část výzdoby varhan (vyřezávané mřížky se dvěma sádrovými soškami andělů - hudebníků) na bocích varhanní skříně.

41. Křišťálový lustr

Křišťálový lustr byl pořízen roku 1886.

42. Obraz Ukřižování

Velký obraz na zadní stěně kůru (v levé části).

43. Obraz Nanebevzetí Panny Marie

Velký obraz na zadní stěně kůru (uprostřed).

44. Obraz Snímání z kříže

Velký obraz na zadní stěně kůru (v pravé části).

Věž

45. Věž se zvony

Výška věže je asi 40 m. Zvonová komora se nachází přibližně v její polovině.

Původní, dřevěným šindelem krytá věž vyhořela po zásahu bleskem 16. července 1785. Až roku 1796 byla nákladem Marie Cecilie ze Sekenbergu postavena nová věž s měděnou krytinou. Měděná krytina z věže a střechy kostela byla zrekvírována na jaře roku 1918, nedlouho před koncem 1. světové války.

Roku 1971 bylo zjištěno, že dřevěný vrchol věže je ve velmi špatném stavu. Nová konstrukce byla připravována od roku 1972 na farní zahradě. Původní konstrukce vrcholu věže byla pak zcela rozebrána a snesena a nová byla postavena v létě roku 1973. Přitom byl na vrchol věže umístěn také nový kovový kříž.

Věžní hodiny

Původní věžní hodiny byly instalovány roku 1854 Tomášem Bílkem z Rožinky. Nové věžní hodiny byly pořízeny roku 1931. Při plném zprovoznění jsou schopny odbítet každou čtvrt hodinu a odpovídající počet celých hodin, toto odbíjení však bylo po čase omezeno.

Věžní hodiny i zvony byly elektrifikovány v letech 1955 - 1956.

Zvony

Ve zvonici jsou nyní dva zvony.

Větší zvon (na severní straně) pochází z roku 1948. Nese jméno Václav a váží 503 kg. Ulila ho zvonářská dílna Rudolfa Manouška ml. (1909 - 1994) v České u Brna. Zvon nese uprostřed nápis se svým jménem: *VÁCLAV* a dále *VĚNOVALA Ř. KAT. FARNOST TROUBSKO - L. P. 1948*. V horní části je jméno výrobce: *ULIL R. MANOUŠEK ČESKÁ U BRNA*.

Menší zvon (na jižní straně) vznikl roku 1832 přelitím starého zvonu pocházejícího z roku 1768. Původní výzdobu tvořily reliéfy sv. Josefa a sv. Barbory. Na současném zvonu se nacházejí reliéfy sv. Barbory, sv. Floriána a sv. Jana Nepomuckého. Původní zvon ulil Liborius Martinů v Brně, zvon přelil František Hiller (1785 - 1862), zvonář na Starém Brně, zakladatel zvonářské rodiny Hillerů. Původní zvon vážil 110 kg. Nápis na zvonu v horní části je shodný s původním: *LAUS EIUS IN ECCLESIA SANCTORUM (Jeho chvála je v církvi svatých)*, dole pak: *EGO OPVS PIETATIS IOANNIS DOHNAL - RESTAVRATA EN IOANNIS ROSMANITH - CVRA VOVO POPVLOS (Jsem dílem zbožného Jana Dohnala, obnoven od Jana Rosmanitha)*. Součet římských číslic na nápisu dává rok přelití zvonu - 1832. V úrovni reliéfů je další nápis: *GEGOSSEN VON - FRANZ HILLER - IN ALT-BRUNN (Ulil od Františka Hillera na Starém Brně)*. Tento zvon jako jediný přečkal obě světové války.

Počet zvonů na věži se během času měnil. Nejstarší známý zvon, který pocházel ještě ze starého kostelíka, byl přenesen do nového kostela a byl zničen následkem válečné rekvizice v roce 1917. Byl to velký zvon, který vážil 878 kg a měl průměr 115 cm. Podle nápisu na něm umístěném (*ANNO DOMINI MDCXXXI SIMON MICHELIN ET CASPAR DELSON GALLI ME FECERUNT*) byl zhotoven roku 1631 Simonem Michelinem a Casparem Delsonem z Francie (*francouzští zvonáři původem z Lotrinska, působili ve 20. a 30. letech 17. století i jinde na Moravě, ale také například vytvořili i soubor zvonů ve švýcarském Luzernu, v kostele St. Leodegar im Hof*). Podle zápisu v matrice brněnského děkanátu z roku 1673 byl ve starém kostelíku ještě jeden zvon, o němž se však žádná další zmínka nedochovala.

Do nového kostela, postaveného Annou Cecilíí ze Sekenbergu, byly kromě starého zvonu postupně zavěšeny další tři nové zvony: první dva byly dodány roku 1768 od brněnského zvonáře Liboria Martinů, z nichž první byl výše zmíněný přelitý zvon se sv. Barborou, sv. Floriánem a sv. Janem

Nepomuckým a druhý se sv. Janem Křtitelem, sv. Janem a sv. Pavlem. Roku 1790 byl doplněn čtvrtý zvon Cecilie od brněnského zvonaře Klementa Stechera (1759 - 1834). V letech 1790 - 1917 byly tedy na věži kostela čtyři zvony. Všechny však byly, až na jeden, nejmenší z nich (z roku 1768), zrekvírovány a následně roztaveny v období 1. světové války (1917).

Roku 1923 byl pořízen jeden nový zvon a roku 1928 další dva (Maria a Florian), takže v letech 1928 - 1942 byly na věži kostela opět čtyři zvony. Všechny tři nové zvony však byly opět zrekvírovány a následně roztaveny v období 2. světové války (1942).

Okolí kostela (další)

46. Náhrobek Ferdinanda a Marie Hodakových

Za kostelem se nachází náhrobek Ferdinanda Hodaka (1835 - 1913), majitele troubského zámku a velkostatku (už ne celého panství) a jeho manželky Marie (1844 - 1916). Ferdinand Hodak byl potomkem a dědicem příbuzných Marie Cecilie ze Sekenbergu, rodinný přídomek však na rozdíl od nich už neužíval. Roku 1915 darovala Marie Hodaková, vdova po Ferdinandu Hodakovi, do kostela dvě velká vitrážová okna - Panna Maria s Ježíškem (v lodi vpravo) a sv. Ferdinand (1199 - 1252, král Kastilie a Leónu, vlevo) z dílny Emanuela Škardy v Brně. Bohužel obě tato okna byla (spolu s dalšími) ve 2. světové válce zničena.

47. Velký (misijní) dřevěný kříž na průčelí kostela

48. Schodiště ke kostelu, kamenný kříž na schodišti pod kostelem

Kamenné schodiště ke kostelu bylo zřízeno roku 1884, kovovým zábradlím bylo opatřeno roku 1888 (k jubileu 40 let vlády Františka Josefa I.). Kamenný kříž na schodišti pochází rovněž z roku 1884 (*v posledních letech však byl poškozen*).

49. Hlavní kříž na hřbitově

Litinový hlavní kříž pochází z roku 1927. Předtím roku 1891 byl na hřbitově postaven pamětní morový kříž, který se nedochoval.

50. Boží muka

Malá Boží muka s obrázkem naproti hlavnímu vchodu na hřbitov byla postavena roku 1927.

Roku 1773 byl na hřbitově postaven kamenný barokní sloup Nejsvětější Trojice, který byl později přenesen do středu obce Troubsko, naproti škole; *jsou na něm umístěny iniciály Anny Cecilie ze Sekenbergu a faráře Jana Pavla Dohnala s pozdějším letopočtem 1787 (!)*.

Původní hřbitov se rozkládal jen v bezprostředním okolí kostela. Poprvé byl rozšířen roku 1855 následkem epidemie cholery a tyfusu, která vypukla při stavbě železnice z Brna do Božího Požehnutí (dnes Zastávka u Brna). Další rozšíření od schodů směrem k Bosonohám následovalo v roce 1924. V roce 1953 byl dosud církevní hřbitov rozšířen o takzvanou obecní část směrem ke dráze. Zeď s branami byla postavena poprvé roku 1842 a poté vícekrát přestavována a opravována.

U kostela se nacházel vinný sklep na 24 sudů vína a dva domky pro hrobníka a hlídače kostela (z nepálených cihel, pokryté šindelem), které byly postaveny farářem Janem Pavlem Dohnalem roku 1764. Jeden z domků se dochoval až do počátku 90. let 20. století, kdy byl neuváženě zbořen.

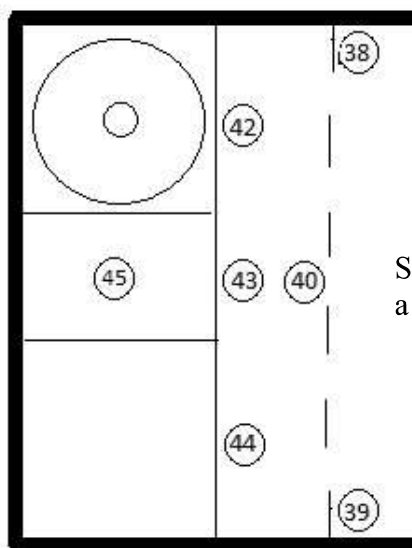
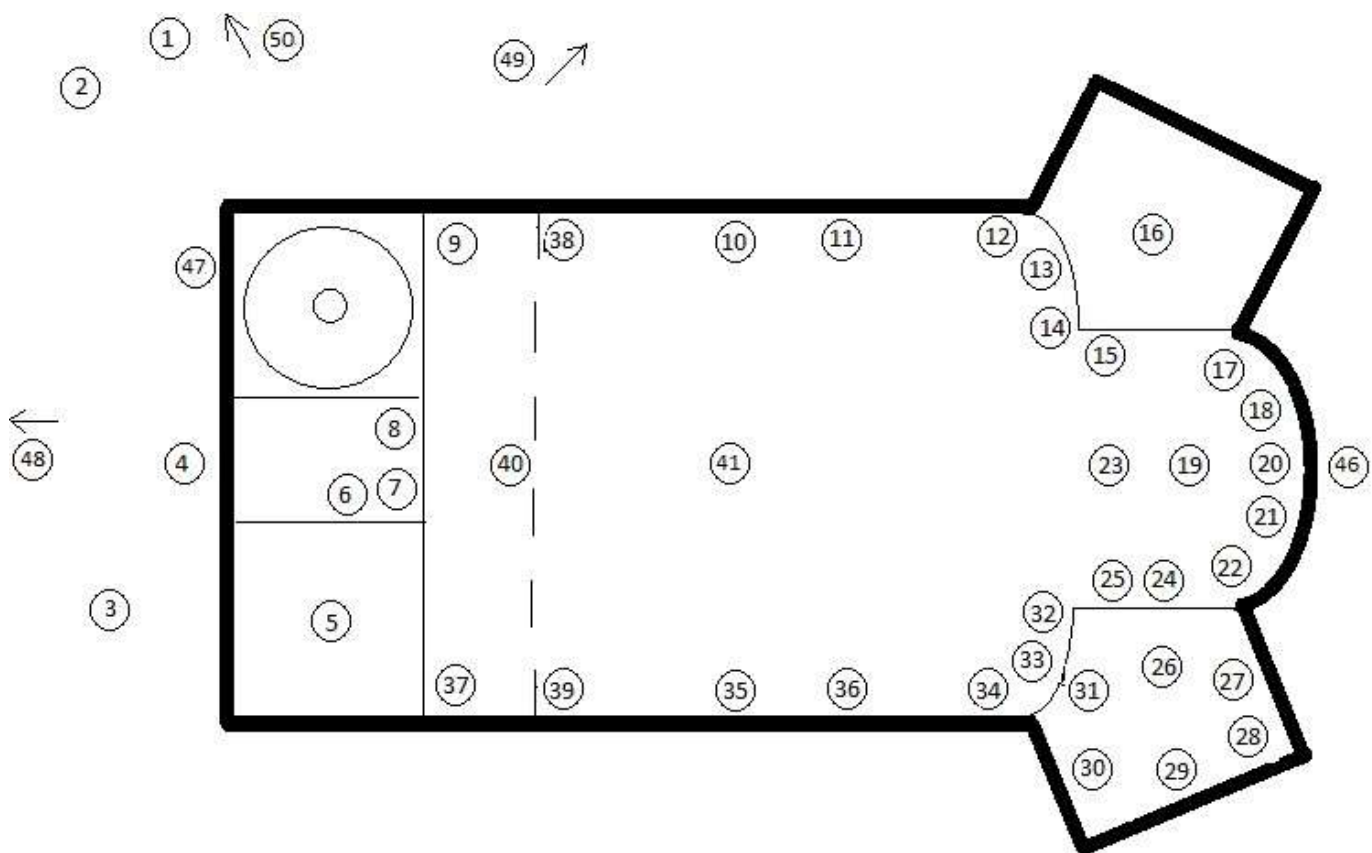

Schéma rozmístění jednotlivých objektů v kostele a okolí (včetně kůru) popsanych v textu

Kaple Všech svatých v Troubsku

Historie kaple

Popis kaple

Historie kaple

Kapli Všech svatých nechala postavit roku 1795 Marie Cecilie ze Sekenbergu nákladem 2525 zlatých „*pro velkou vzdálenost farního kostela od osady, aby v ní všedního dne mše svatá sloužena býti mohla*“. Vysvěcena byla 29. září 1798. Původně zde byla jen malá komora sloužící za sakristii, v roce 1887 byla proto ke kapli přistavěna současná sakristie. Původní vitrážová okna pocházející z let 1889 - 1890 byla zničena pravděpodobně za 2. světové války. V kapli se původně nacházely i postranní oltáře, které byly později odstraněny při úpravách během 20. století. Navíc kaple silně utrpěla při velké lokální povodni 9. června 1970, kdy voda z rozvodněného blízkého potoka vystoupila až do výšky 103 cm nad podlahou.

Kaple byla mnohokrát v minulosti opravována z vnitřku i z vnějšku. Nejvýznamnější opravy proběhly v letech 1965, 1979 - 1980, 1984, 1988, 1994 a poslední v roce 2016 (často také z důvodu zvýšené vlhkosti stoupající z potoka). Instalace elektrického osvětlení kaple se uskutečnila v roce 1930 a akumulčního vytápění v roce 1986. V letech 1955 - 1956 byly elektrifikovány varhany. *Elektrické zvonění dosud zavedeno není.*

Popis kaple

1. Závěsný obraz Srdce Pána Ježíše se sv. Barborou a sv. Kateřinou Alexandrijskou
Sv. Barbora (3. - 4. století) je vyobrazena s kalichem a sv. Kateřina (3. - 4. století) s ozubeným kolem. Obraz byl dříve umístěn na stěně vpravo od hlavního oltáře.
2. Závěsný obraz Srdce Panny Marie se sv. Dominikem
Kolem Panny Marie se rozkládá růženec s růžovými větvemi a květy. Sv. Dominik, zakladatel dominikánského řádu (1170 - 1221), je vyobrazen se psem a pochodní. Dále se na obraze nachází biskup, farář a skupina sedmi věřících. Obraz byl dříve umístěn na stěně vlevo od hlavního oltáře.
3. Vitrážové okno (vlevo vzadu): Neposkvrněné Početí Panny Marie
Vitrážové okno znázorňující Neposkvrněné Početí Panny Marie pochází z roku 1967.
4. Vitrážové okno (vpravo vzadu): sv. Josef
Vitrážové okno znázorňující sv. Josefa pochází z roku 1967.
5. Vitrážové okno (vlevo vpředu): sv. Terezie Ježíškova (z Lisieux)
Vitrážové okno znázorňující sv. Terezií z Lisieux (1873 - 1897) pochází z roku 1959 (iniciály dárců MS).
6. Vitrážové okno (vpravo vpředu): sv. Jan Bosco
Vitrážové okno znázorňující sv. Jana Bosca (1815 - 1888) pochází z roku 1959. Jedná se o dar P. Edvarda Gryce (iniciály EG).
7. Lampa věčného světla

8. Socha Panny Marie Vranovské

Dřevěná socha Panny Marie Vranovské, která byla využívána dříve k nošení na nosítkách v poutním procesí na Vranov, má k dispozici sadu oblečků v liturgických barvách. Původně stávala v kostele po pravé straně hlavního oltáře, kde je zmiňována roku 1913.

9. Socha sv. Františka z Assisi

Dřevěná polychromovaná socha sv. Františka z Assisi (Serafinského, 1182 - 1226) stávala pravděpodobně dříve v kostele, kam byla pořízena roku 1910.

10. Socha sv. Antonína Paduánského

Dřevěná polychromovaná socha sv. Antonína Paduánského (1195 - 1231) stávala pravděpodobně dříve v kostele, kam byla pořízena roku 1909.

11. Obětní stůl

Obětní stůl byl vytvořen koncem 20. století na základě požadavků nové liturgie po 2. vatikánském koncilu.

12. Hlavní oltář

Hlavní oltář byl vícekrát renovován. Uprostřed je svatostánek (tabernákl) s vyvýšeným křížem, po stranách dvě dřevěné pozlacené sochy andělů - cherubínů. Jako tvůrce oltáře je uváděn brněnský sochař Jan Schweigl (bratr Ondřeje Schweigla). V oltářním kameni byly dříve pravděpodobně ostatky Čtrnácti svatých pomocníků (jako možné vedlejší zasvěcení kaple). Roku 1994 byl starý cihlový základ oltáře nahrazen novým dřevěným. Přitom byly ostatky Čtrnácti svatých pomocníků z tohoto místa odstraněny.

Za Čtrnáct svatých pomocníků jsou považováni: sv. Akatius, sv. Barbora, sv. Blažej, sv. Kateřina Alexandrijská, sv. Kryštof, sv. Cyriak, sv. Diviš, sv. Erasmus, sv. Eustach, sv. Jiří, sv. Jiljí, sv. Markéta Antiochijská, sv. Pantaleon, sv. Vít.

13. Oltářní obraz Všech svatých

Oltářní obraz Všech svatých je dílem brněnského malíře Jana Mayera (*není odjinud blíže znám*). Na obraze je znázorněna skupina světců, jako představitelů Všech svatých (postupně zleva doprava, nahoru a dolů): sv. Florián, sv. Petr, sv. Pavel, sv. Anna, sv. Jáchym, Panna Maria, sv. Markéta, sv. Barbora, sv. Jan Křtitel, sv. Alžběta, sv. Kateřina, sv. Jan Nepomucký, sv. Vavřinec, sv. Linhart (celkem nejméně 14 světců).

14. Sakristie

Sakristie byla přistavěna ke kapli roku 1887.

15. Malý křišťálový lustr

Malý křišťálový lustr byl pořízen roku 1886.

16. Varhany

Varhany pocházejí původně z farního kostela z roku 1753. Při opravě Františkem Harbigem (1780 - 1862) z Brna byly tyto staré varhany roku 1849 přestavěny a přeneseny do kaple.

17. Zvon

Nejstarší zvon v kapli pocházel z roku 1798 od brněnského zvonaře Klementa Stechera (1759 - 1834). Roku 1912 byl tento zvon shledán prasklým a nahrazen novým od Rudolfa Manouška st. (1881 - 1951) z Brna. Starý zvon byl pak pravděpodobně umístěn na faře, odkud byl v roce 1917 rekvírován. Nový zvon z roku 1912 sice pravděpodobně 1. světovou válku přečkal, není však známo, co se s ním pak stalo a za jakých okolností byl pořízen další zvon původem z Maďarska, který je na věži dodnes. Na zvonu je maďarský nápis:

ISTEN DICSŐSÉGÉRE ÖNTETTE - A JÁSZBERÉNYI I. DÉRLÖI NESZÜRI GAZDASÁG. - SZLEZÁK LÁSZLÓ HARANGÖNTŐ ÁLTAL BUDAPESTEN 1921. (K Boží chvále ulil - v pronajatém podniku v Neszüru u Jászberény - zvonář László Szlezák z Budapešti 1921.)

László Szlezák (1870 - 1953) byl nejvýznamnějším maďarským zvonářským mistrem 1. poloviny 20. století. Ulil velké množství zvonů po celém Maďarsku, mimo jiné největší zvony pro katedrálu v Ostrihomi, baziliku sv. Štěpána v Budapešti, katedrály ve Vácu, Györu atd.

18. Pamětní nápis na průčelí kaple

Pamětní nápis na průčelí kaple připomíná založení kaple Marií Cecilií ze Sekenbergu a její posvěcení:

*PIA CÆCILIA DE SEKENBERG
ME EXTRVXIT ET INSTRVXIT
GRATÆ POSTERITATI*

*Zbožná Cecilie ze Sekenbergu
mě postavila a vybavila
vděčným potomkům*

Zvýrazněná písmena označují rok posvěcení 1798.

19. Kříž na boku kaple (ve výklenku vedle sakristie)

Kříž věnoval František Kroupa z Troubska roku 1883. Původně stával před průčelím kaple vlevo od vchodu, roku 1965 byl po opravě kaple přemístěn na současné místo.

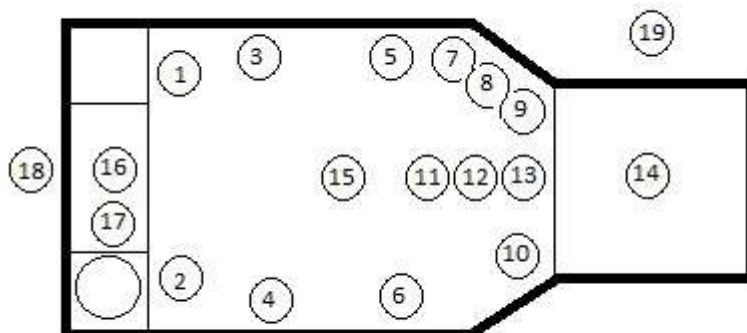

Schéma rozmístění jednotlivých objektů v kapli a okolí popsanych v textu

Résumé

	Kostel	Kaple
Patrocinium	Nanebevzetí Panny Marie (15. 8.)	Všichni svatí (1. 11.)
Rok postavení	1758	1795
Stavební sloh	barokní	klasicistní
Vysvěcení	17. 10. 1779	29. 9. 1798
Zvony	(1) Sv. Václav (2) Sv. Barbora, Florian a Jan Nepomucký	„maďarský“
Zakladatelka	Anna Cecilie ze Sekenbergu	Marie Cecilie ze Sekenbergu
Erb Sekenbergů	pták sýkora a loď s pěti sudy	